

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/2895/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125428134
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Terézia Lattová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125428134.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EX CREDIT, a.s., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 572 586, práv. zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 42 185 190, proti povinnému: A. B., nar.: XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXX XX C., o vymoženie pohľadávky vo výške 1.722,79 Eur s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného v časti vymoženía zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.924,80 Eur od 12. 04. 2008 do 23. 12. 2019, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.909,80 Eur od 24. 12. 2019 do 17. 06. 2021, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.894,80 Eur od 18. 06. 2021 do 05. 12. 2022, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.879,80 Eur od 06. 12. 2022 do 30. 05. 2024, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.864,40 Eur od 31. 05. 2024 do 23. 12. 2024 a zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.722,79 Eur od 24. 12. 2024 do zaplata z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 22. 10. 2025 domáhal vymoženía 1.722,79 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – Platobného rozkazu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3Rob/115/2008 zo dňa 11. 11. 2008, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 20. 01. 2009 (ďalej aj ako „exekučný titul“).

2. Oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložil súdu: exekučný titul, Uznesenie o zastavení starej exekúcie sp. zn. 6Er/107/2009 zo dňa 02. 09. 2025 a Oznámenie o ukončení starej exekúcie zo dňa 01. 10. 2025.

3. Na výzvu súdu oprávnený predložil Zmluvu o predaji na splátky č. 0888-08-0095 zo dňa 11. 02. 2008, ktorú uzatvoril oprávnený s povinným (ďalej aj ako „Zmluva o predaji“) a „Všeobecné obchodné podmienky finančného prenájmu/predaja na splátky“. Súčasne, súdu oprávnený doručil aj splátkový kalendár k Zmluve o predaji. Súd v danej výzve oprávneného vyzval aj k zváženiu spätvzatia návrhu na vykonanie exekúcie v časti zmluvných pokút, nakoľko je z predložených dokumentov zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a takto priznaná zmluvná pokuta sa súdu javí ako neprijateľná zmluvná podmienka, avšak oprávnený sa k tejto časti výzvy súdu nevyjadril.

4. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej aj ako „ZoUNEK“), ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorý určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

5. Podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

6. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

8. Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmavať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej zmluvnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 10. 2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 10. 2008, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej aj ako „neprijateľná podmienka“).

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

14. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

15. V danej veci exekučný súd zistil, že sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu – platobného rozkazu, ktorým súd uložil povinnému, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil oprávnenému sumu vo výške 57.984 Sk (1.924,80 Eur), spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 57.984 Sk (1.924,80 Eur) od 12. 04. 2008 do zaplatenia, so zmluvnou pokutou vo výške 0,25 % denne zo sumy 57.984 Sk (1.924,80 Eur) od 12. 04. 2008 do zaplatenia, a aby oprávnenému nahradil trovy konania vo výške 18.276 Sk (606,65 Eur) alebo, aby v tej istej lehote podal odôvodnený odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal.

16. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol plnený. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa §53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, ak by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

17. Je nesporné, že exekučným titulom, z ktorého si oprávnený uplatňuje vymáhaný nárok je platobný rozkaz, ktorý vydal vyšší súdny úradník. Exekučný poriadok v zákonom vymedzených prípadoch (§ 53 ods. 3 Exekučného poriadku) pripúšťa hmotnoprávny prieskum exekučného titulu, pričom práve v súvislosti s vykonaním exekúcie na podklade platobného rozkazu vydaného v spotrebiteľskom spore je potrebné uviesť aj zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu SR prijaté v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Plz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15. 06. 2022, podľa ktorého je s poukázaním na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, exekučný súd oprávnený a povinný vykonať hmotnoprávny prieskum vymáhaného nároku v prípade, „ak sa tento vymáha na podklade platobného rozkazu vydaného vyšším súdnym úradníkom priznaného titulom spotrebiteľskej zmluvy, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil, pretože by inak rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu.“ Zároveň možno doplniť, že spomínané zjednocujúce stanovisko nie je použiteľné len vo vzťahu k platobným rozkazom vydaným za účinnosti Civilného sporového poriadku či podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, ale aj vo vzťahu k platobným rozkazom vydaným za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čo vyplýva z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (viď. nález sp. zn. III. ÚS 166/2023 z 07. 09. 2023, nález sp. zn. III. ÚS 369/2023 z 18. 08. 2023 či nález sp. zn. III. ÚS 193/2023 z 13. 07. 2023) a predovšetkým i zo samotného rozsudku súdneho dvora C-448/17, kde predmetom prieskumu bol platobný rozkaz vydaný dňa 24. 08. 2012, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

18. Exekučný súd musí postupovať v súlade s platnou právnou úpravou, ako aj v súlade so zjednocujúcim stanoviskom Ústavného súdu SR prijatým pod sp. zn. Plz. ÚS 1/2022 a v neposlednom rade aj v súlade s judikatúrou Súdného dvora EÚ. V tomto smere možno pripomenúť nález vo veci sp. zn. I. ÚS 462/2022, kde Ústavný súd SR konštatoval porušenie práva na spravodlivý proces v prípade, ak súd neaplikuje rozsudok Súdného dvora prilehavý na prejednávajúcu vec. Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach tiež zdôrazňuje, že povinnosťou slovenského vnútroštátneho súdu, ktorá je inkorporovaná aj v základnom práve na súdnu ochranu, nie je len ústavne konformná, ale aj eurokonformná interpretácia zákonov (m. m. III. ÚS 666/2016, ZNaU 50/2016). Za určitých okolností teda slovenské orgány aplikujúce právo (aj súdy) musia skúmať nielen vôľu zákonodarcu, ale aj vôľu úniijného tvorca zodpovedajúcej právnej regulácie, ktorá je z hľadiska právnej relevancie úpravy správania subjektov práva v právnych vzťahoch postavená na roveň, a dokonca niekedy aj nad vôľu zákonodarcu. V tomto smere je preto nevyhnutné poukázať na to, že Súdny dvor EÚ judikoval, že vykonanie ex offo kontroly relevantných zmluvných podmienok nie je o možnosti, ale o povinnosti: „Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku, pokiaľ je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane prípadu“ (rozsudok C-243/08, ECLI:EU:C:2009:350, bod 32). Súdom má pritom tento cieľ naplniť s takou mierou procesnej ingerencie, ktorá je typická pre ochranu verejného poriadku (porovnaj uznesenie C-76/10, ECLI:EU:C:2010:685, bod 50), a to bez ohľadu na zastupovanie spotrebiteľa advokátom (porov. rozsudok C-497/13, ECLI:EU:C:2015:357, bod 47). Súdny dvor EÚ taktiež prijal záver, že ex offo prieskum neprijateľnosti zmluvných podmienok sa má vykonať aj v konaniach vymáhacej povahy, napr. v insolvenčnom konaní (rozsudok C-377/14, ECLI:EU:C:2016:283) či v exekučnom konaní (C-448/17, ECLI:EU:C:2018:745).

19. Práve zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu SR, týkajúce sa exekučného konania, vychádza z rozsudku Súdného dvora EÚ C-448/17, kde Súdny dvor judikoval, že „Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá, napriek tomu, že v štádiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, na jednej strane priznáva právomoc vydať tento platobný rozkaz súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, a na druhej strane stanovuje pätnásťdňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje, aby bol tento odpor vecne odôvodnený, za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v štádiu výkonu uvedeného platobného rozkazu, čo musí preveriť vnútroštátny súd.“ Ak teda v štádiu vydávania platobného rozkazu vnútroštátna právna úprava priznáva právomoc súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, pre zachovanie potrebného účinku smernice 93/13 je nutné umožniť preskúmanie neprítomnosti nekalých podmienok v dotknutej zmluve sudcom práve v štádiu výkonu platobného rozkazu. Súdom má za to, že za prípadné pochybenie zákonodarcu, ktorý možnosť vydania platobného rozkazu zveril súdnemu úradníkovi, predsa nemožno sankcionovať povinného (spotrebiteľa)

tým, že voči nemu bude vymáhaný nárok, ktorý je v zjavnom rozpore so zákonom. Vychádzajúc z uvedeného tak exekučný súd nemôže konať inak než vykonať hmotnoprávny prieskum predloženého exekučného titulu a v prípade, že zistí neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má vplyv na vymáhaný nárok, musí postupom v zmysle § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie v dotknutej časti zamietnuť. Na uvedenom závere súčasne nič nemení ani skutočnosť, že v čase vydania exekučného titulu Občiansky súdny poriadok neupravoval povinnosť súdu ex offa skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, pretože podstatným je, že túto povinnosť majú súdy zverenú toho času. Práve jedným z cieľov Smernice 93/13/EHS totiž je, aby členské štáty v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže zabezpečili existenciu primeraných a účinných prostriedkov, ktoré by zabránili uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov. Súdom členských štátov Únie tak bolo k naplneniu tohto cieľa zverené oprávnenie skúmať povahu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách z úradnej moci. Z judikatúry Súdneho dvora [napr. rozsudok vo veci C-168/05 z 25. októbra 2006 (Mostaza Claro)] možno zároveň abstrahovať požiadavku na zabezpečenie efektívnej ochrany spotrebiteľa, čoho nevyhnutným predpokladom je aktívny prístup k využívaniu spomínaného oprávnenia. Práve obsahom efektívnej ochrany spotrebiteľa musí byť aj „očistenie“ zmluvných vzťahov od neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvách uzatvorených v čase, kedy náš právny poriadok neobsahoval takú právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv, ako je to dnes, inak by dochádzalo k diskriminácii spotrebiteľov.

20. Exekučný súd nemôže odmietnuť preskúmanie exekučného titulu – platobného rozkazu, ktorý bol vydaný vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy, možnosť podania odporu bola limitovaná na lehotu 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ takýto odpor vecne odôvodnil. Súd sa preto oboznámil so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje a zistil, že Zmluva o predaji, z ktorej vyvodzuje oprávnený svoj nárok vymáhaný v exekučnom konaní, bola podpísaná medzi oprávneným a povinným, pričom povinný je spotrebiteľom, nakoľko je fyzická osoba, ktorá pri uzatvorení Zmluvy o predaji nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, keďže povinný bol v zmluve identifikovaný menom, priezviskom, adresou trvalého bytu, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a identifikačným číslom organizácie (IČO). Po oboznámení sa s obsahom predmetnej Zmluvy o predaji tak exekučný súd konštatuje, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko zmluva obsahuje tak identifikačné údaje fyzickej osoby (rodné číslo povinného), ako aj jeho IČO a teda pri prihliadnutí na ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 17XCdo/548/2016 zo dňa 29. 09. 2017. Súd teda vo vzťahu k povinnému uplatnil princíp „v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa“, na základe ktorého súd na subjekt identifikovaný súčasne identifikačným a rodným číslom, hľadá ako na spotrebiteľa. Súd by povinného za spotrebiteľa nepovažoval v prípade, pokiaľ by aj v Zmluve o predaji podniku, bol identifikovaný len identifikačným číslom alebo by bolo v Zmluve o predaji explicitne vyjadrené, že sa povinnému tovar na splátky poskytuje na jeho podnikateľské účely, čo však zo Zmluvy o predaji taktiež nevyplýva. Oprávnený je zas nepochybne veriteľom, nakoľko je právnická osoba, ktorá ponúkla alebo poskytuje predaj na splátky v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Posúdením danej zmluvy mal teda súd za preukázané, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvné dojednanie, preto pristúpil k preskúmaniu prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok ex offa.

21. Pri posudzovaní daného návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh, súd považoval za spornú skutočnosť, že oprávnený si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 0,25 0 denne, ktorá mu bola predloženým exekučným titulom síce priznaná, avšak súd v tomto bode poukazuje na skutočnosť, že exekučným titulom je platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom a podkladom pre vydanie platobného rozkazu bola spotrebiteľská zmluva (Zmluvy o predaji). Súd výzvou zo dňa 10. 11. 2025 vyzval oprávneného, aby zväzil späťvzatie návrhu na vykonanie exekúcie v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, nakoľko sa takto priznaná zmluvná pokuta javí ako neprijateľná zmluvná podmienka, pričom súd zároveň oprávneného upozornil na skutočnosť, že pokiaľ nedôjde k späťvzatiu návrhu v tejto časti, súd pristúpi k čiastočnému zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený do dnešného dňa na túto časť výzvy nereagoval (reagoval len na tú časť výzvy, kde ho súd vyzval na predloženie spotrebiteľskej zmluvy a k nej prislúchajúcich príloh).

22. Súd je toho názoru, že v prípade uplatnenia formálnych pravidiel (zákonných noriem, t. j. Exekučného poriadku) a striktného naplnenia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu by nedochádzalo k žiaducim a spoločensky únosným výsledkom. Je potrebné poukázať, že právo je potrebné realizovať v spojení s ďalšími kritériami, aby sa zmiernili tvrdosti pri jeho výkone. Na uvedené tézy zákonodarca reflektoval vo viacerých ustanoveniach Občianskeho zákonníka, najmä v citovanom § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka so všeobecnou povahou, príp. v mnohých ďalších ustanoveniach. Je nesporné, že aplikačná funkcia a regulatívny charakter týchto ustanovení sa vzťahuje na všetky skupiny majetkových a osobných vzťahov upravených normami občianskeho práva. Je nespochybniteľné, že Občiansky zákonník dáva dobrým mravom značnú vážnosť a silu, aj keď nie sú bližšie špecifikované resp. konkretizované, keďže definujú morálne pravidlá správania sa, ktoré sa časom menia. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri poskytovaní služby, ktoré môžu privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, keď sa využíva najmä omyl, lešť, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Rozpor s dobrými mravmi je potrebné v každom prípade posudzovať individuálne s prihliadnutím na konkrétne okolnosti konania účastníka, v príslušnom období a na jeho postavenie. Výkon práv a povinností nie je možné chápať ako bezhraničný, a tak aj výkon práv a povinností má svoje limity. Šikanózný výkon práva je nutné považovať za rozporný s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd tak považuje za podstatné, že v prípade uplatnenia práva, ktoré je v rozpore s podmienkami uvedenými v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je nutné sankcionovať odoprením právnej ochrany, čím nebude možné takýto výkon procesnými prostriedkami vymáhať.

23. Súd v exekučnom konaní po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie, vrátane jeho príloh konštatuje, že oprávneným uplatnený nárok v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.924,80 Eur od 12. 04. 2008 do 23. 12. 2019, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.909,80 Eur od 24. 12. 2019 do 17. 06. 2021, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.894,80 Eur od 18. 06. 2021 do 05. 12. 2022, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.879,80 Eur od 06. 12. 2022 do 30. 05. 2024, zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.864,40 Eur od 31. 05. 2024 do 23. 12. 2024 a zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.722,79 Eur od 24. 12. 2024 do zaplata, predstavuje značný rozpor s dobrými mravmi, keď výška zmluvnej pokuty je vychádzajúca z exekučného titulu normovaná v rovine 0,25 % denne, čo predstavuje ~91,25 % ročne. Uvedená percentuálna miera však zásadným spôsobom reflektuje signifikantný zásah do tej sféry, ktorá predstavuje priam šikanózný výkon práva, a v rámci ktorej je potrebná ingerencia súdnej moci smerujúca k aplikácii inštitútu dobrých mravov, ktoré nesporne slúžia na korekciu, resp. reguláciu neprimeraného usporiadania majetkových a osobných vzťahov, ktoré spadajú pod dikciu ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

24. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že realizovaním výkonu práva, ktorý odporuje dobrým mravom, je potrebné považovať aj uvedenú zmluvnú pokutu, ktorá vytvára rozpor s predmetným ustanovením Občianskeho zákonníka. Je síce pravdou, že zákonodarca priamo neurčuje konkrétnu výšku zmluvnej pokuty, ktorá by vytvárala rozpor s konkrétnymi právnymi predpismi, avšak je potrebné zdôrazniť, že aj napriek existencii zmluvnej voľnosti, nejde o voľnosť neobmedzenej povahy. Uvedený názor exekučného súdu sa nepochybne opiera o ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, ktoré de facto zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá nastáva aj v prípade, ak účastníci záväzkového vzťahu o jej existencii nevedeli. Je však úlohou súdu dohliadať na tie nedostatky, ktoré sú v priamej väzbe na absolútnu povahu neplatnosti právneho úkonu. K aplikácii ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého platí, že cit: „... uvedené ustanovenie umožňuje súdu posúdiť vec v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť právnu ochranu uplatňovaného práva. Aplikácia tohto ustanovenia umožňuje aj zásah do výkonu už existujúceho práva vyplývajúceho z občianskoprávných vzťahov, nemôže ale viesť ku vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá totiž vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie iných ustanovení. Ak je určitý úkon absolútne neplatný, nastáva jeho neplatnosť priamo zo zákona už v čase jeho urobenia. Ani pri uplatnení princípov spravodlivosti a dobrých mravov pri výkone práv a povinností nemá súd možnosť dodatočne zvážiť,

či absolútnu neplatnosť úkonu „uzná alebo neuzná“ (resp. či ju zohľadní alebo nezohľadní). Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd vždy prihliadnuť , a to aj bez návrhu (z úradnej povinnosti ex officio).“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. marca 2011, sp. zn. 3Cdo 144/2010).

25. Pri preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh súd tiež prihliadal na bod. IV. písm. c) Všeobecných obchodných podmienok finančného prenájmu oprávnenie oprávneného (veriteľa) požadovať a účtovať od dlžníka zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % denne zo sumy splatného dlhu ako porušenie povinnosti splácať riadne a včas. Súd s prihliadnutím na § 39 Občianskeho zákonníka je názoru, že rozpor s dobrými mravmi zakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá nastane aj v prípade, ak účastníci o rozpore nevedeli. Na absolútnu neplatnosť je tak súd povinný prihliadať z úradnej moci. Súd mal preto za nesporne preukázané, že uplatnená zmluvná pokuta vo výške 0,25 % denne zo sumy splatného dlhu je uplatnená v rozpore s dobrými mravmi, a to aj napriek tomu, že Všeobecné obchodné podmienky finančného prenájmu, takto ustanovenú výšku zmluvnej pokuty obsahovali.

26. V nadväznosti na vyššie uvedené, súd po preskúmaní spisového materiálu mohol konštatovať právny záver, že v časti uplatnených zmluvných pokút, je daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku. V danom prípade sa totiž jedná o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom dojednanie o zmluvných pokutách súd vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky, v dôsledku čoho je tu daný dôvod pre čiastočné zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, a preto súd návrh na vykonanie exekúcie v časti zmluvných pokút v zmysle § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku zamietol tak, ako je uvedené vo výroku daného rozhodnutia.

27. Po právoplatnosti uznesenia, bude súd rozhodovať o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vo zvyšnej časti, ktorej sa rozhodnutie nedotýka.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.